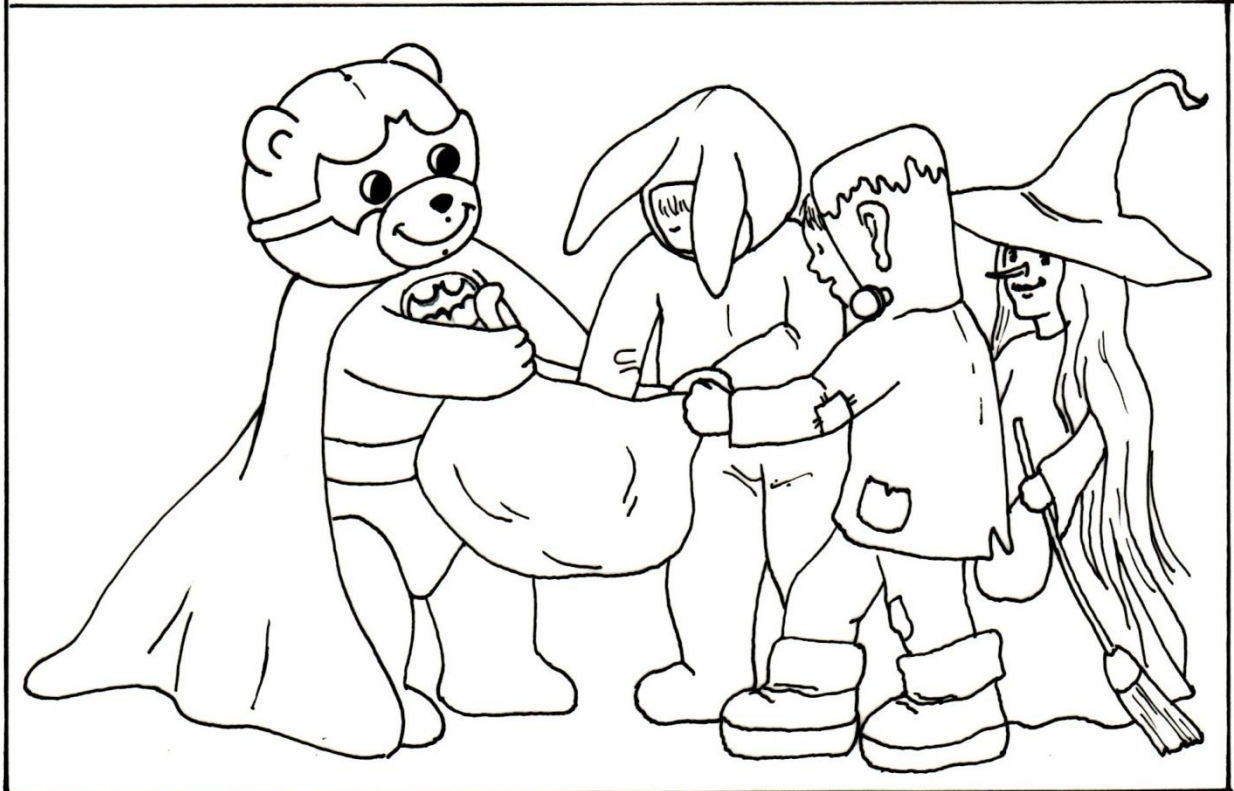
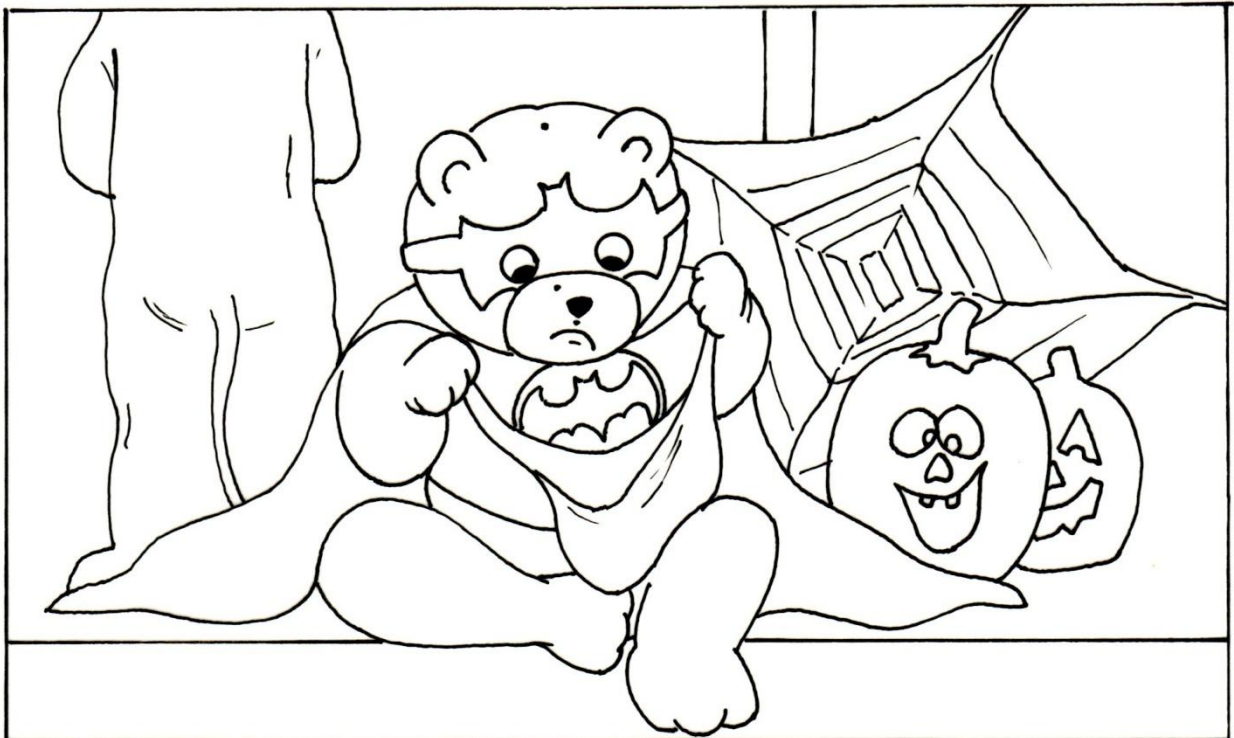

Farvelæg Prikkebjørn - PrikkeBjørns Halloween

Oktober 28th Halloween Tappy

PrikkeBjørns Halloween

Af Charlotte Kamman

Prikkebjørn havde ventet i temmelig lang tid på denne særlige begivenhed. I månedsvis havde han sammen med sine venner planlagt den store aften, hvor de skulle ud og ringe på dørene og råbe: "Slik eller ballade"? De havde endda udklædning, der matchede, og PrikkeBjørns mor havde syet et kostume forestillende hans favorithelt, Batman.

Den store dag kom, og PrikkeBjørn sad på sin seng. Han så rigtig flot ud i sit Halloween kostume og var meget stolt af det. Men noget var forandret.

På en eller anden måde, var det at være stolt af kostumet ikke mere så vigtigt. Det virkede som om, noget andet var dukket op. Han så ud som en lille bjørn, der ikke skulle ud og forlange slik eller ballade med sine kammerater i aften. PrikkeBjørn var trist, mens han sad der med sin tomme sæk imellem sine poter.

PrikkeBjørns mor kom op ad trapperne og ind i hans værelse, fordi hans venner ventede utålmodigt udenfor, klar til gå ud.

"PrikkeBjørn, hvor er du"? Hun åbnede døren, og da hun trådte ind i rummet kunne hun se ham sidde der på sin seng med et rigtig trist ansigt.

"Åh, PrikkeBjørn, hvad er der i vejen"? Spurgte hans mor.

"Ingenting mor"...

Hans mor satte sig ved siden af ham og lagde armene omkring ham. PrikkeBjørn lagde poterne op foran ansigtet. "Åh min lille bjørn, hvad er der sket"?

"Jeg skal ikke med mor", mumlede PrikkeBjørn.

"Hvorfor ikke"? Mor så overrasket på ham. Hun havde syet PrikkeBjørns kostume, og hun vidste, hvor glad han var blevet for det. Hun havde været helt sikker på, at PrikkeBjørn ville gå ud med sine venner for at få "slik eller lave ballade" og indkassere en hel masse slik.

"Bare fordi", sagde PrikkeBjørn stille. Mor kiggede på ham.

"Kom nu, du skal ikke blive hjemme i aften. Du har glædet dig så meget til denne aften, hvad er problemet"? Spurgte hun, mens hun tænkte, at Prikkebjørn måtte være kommet i tanke om noget, han ikke havde tænkt på før.

"Jeg ved det ikke mor.. Jeg føler mig bare... Jeg vil ikke udenfor.. Det er skræmmende!" mumlede PrikkeBjørn.

"Hvad er skræmmende, skat"?

"Ser du", svarede PrikkeBjørn, "det er mørkt, og vi skal ringe på dørene til huse, hvor vi aldrig har været før. Jeg kender slet ikke de mennesker! Du har altid sagt, at man ikke må gå med fremmede."

Hans mor vidste, hvordan han havde det, så hun spurgte: "Er du bange for, at der bor skræmmende mennesker i de huse, PrikkeBjørn"? PrikkeBjørn kiggede på hende med et bekymret ansigt og sagde: " Måske er der varulve, mor og vampyrer.. lige som dem i den film, jeg så forleden aften."

"Åh, stakkels PrikkeBjørn. Det var bare en film! Jeg kan godt forstå, at du er bange, kom lad os tappe lidt".

Så begyndte hans mor at tappe på PrikkeBjørns karatepunkt.

"Selvom jeg er bange for varulve og vampyrer, er jeg en fantastisk bjørn"

"Selvom jeg er bange for mørke, er jeg en sej bjørn".

"Selvom jeg ikke tør gå hen til fremmede menneskers huse, er jeg en god bjørn".

Så tappede hun på hans prikker, og de gentog.

"Jeg er bange for mørke, bange for mørke.

Jeg er bange for varulve, varulve er farlige.

Jeg er bange for vampyrer, farlige vampyrer.

Jeg tror, der er farlige mennesker bag hver dør..."

Efter to tapperunder begyndte PrikkeBjørn at fnise. "Mor kan vi gå sammen"?

Hans mor smilede venligt. Det var jo meningen, han skulle gå med sine venner. "Selvfølgelig vil jeg gå med dig, og så venter jeg på hvert gadehjørne, mens du og dine venner råber "slik eller ballade"?"

På den måde er jeg i nærheden, hvis det er en varulv, der åbner døren!"

Nu lo PrikkeBjørn for alvor. "Åh glem det mor. Jeg kan gå sammen med Timmy og Jake. De er stærke nok til at klare en varulv!"

Og så sprang han ned af trapperne og ud af døren, hvor hans venner ventede. Da aftenen var slut, havde han så meget slik i sin sæk, at han frivilligt delte ud til sine venner og stadig havde masser tilbage til at tage med hjem.

Sikke en Halloween han havde haft!